

[Gideon.]

udstedes af et sådant kreditinstitut, må have en tilsvarende kortfristet løbetid, idet de jo må udtrækkes i samme takt, som indfrielsen af lånene finder sted. Et sådant låneinstitut vil derfor adskille sig væsentligt fra andre kreditforeninger, hvor løbetiden for de udstedte obligationer i almindelighed er 40—60 år. Hvilken indflydelse dette vil have på muligheden af overhovedet at få sådanne obligationer afsat under de forskellige økonomiske konjunkturer, tror jeg ikke nogen kan overse.

Dernæst skal jeg pege på de forskellige former for søpanteret, der kan opstå i fartøjer. Jeg kan nævne erstatning for bjærgeløn eller for sammenstød, for vedligeholdelse eller forsyning med proviant og andre fornødenheder i fremmed havn, og der er adskillige andre former. Alle disse forskellige former for søpanteret har efter søloven fortrinsret i fartøjet fremfor alle andre hæftelser. Disse muligheder vil jo kunne rokke slemt ved selve det grundlag, der skal tjene som basis for taksation og dermed for kreditgivning, og man vil forstå, at der knytter sig adskillige problemer til spørgsmålet om et særligt kreditinstitut for fiskerierhvervet. Det er beklageligt, at det ligger sådan, men det erkendes fra alle sider, at således er forholdet.

Dermed har man så — i hvert fald indtil videre — kun den gamle finansieringsform at falde tilbage på, og så kan jeg ikke se rettere, end at der reelt og praktisk taget ikke er nogen væsensforskel på lånevirk-somheden efter de to love. Jeg vil ikke gå så vidt at sige, at de er at betragte som siamesiske tvillinger, men de har et nært samhørsforhold, for så vidt som det må erkendes, at det i begge tilfælde drejer sig om en offentlig udlånsvirksomhed med i det ene tilfælde førsteprioritetslån og i det andet sekundære lån. De supplerer altså hinanden, og når man må erkende, at der er brug for en udvidelse af långivningen til førsteprioriteter, har vi for vort vedkommende ment, at man må tage den

naturlige konsekvens heraf og gå med til den beskedne udvidelse af lånemuligheden efter loven om støtte til nybygning af fiskerfartøjer.

Ret beset er der vel endog større trang til lånevirk-somheden efter denne lov, idet det utvivlsomt ikke kan bestrides, at det altid vil være vanskeligere at få lån mod sekundær prioritet end mod første. Dertil kommer forøvrigt, at denne lov udvider låneområdet til også at omfatte ombygning og modernisering af ældre fiskerfartøjer, noget, der overvejende vil komme indvandsfiskerne tilgode, og det kan sikkert ikke nægtes, at det særlig er blandt dem, man finder de dårligst stillede.

Jeg vil sluttelig gerne understrege, at der ikke er nogen tvivl om, at den i virkeligheden beskedne støtte, som er blevet fiskerierhvervet til del, har sin andel i den rivende udvikling, erhvervet har gennemlevet, og der er ingen grund til at tro, at denne udvikling, der i 1954 gav sig udslag i en eksport på 225 mill. kr., dermed skulle have kulmineret. Under hensyn til den beliggenhed, Danmark har, skulle vi have alle muligheder for også fremtidig at kunne få en øget andel i de rigdomme, havet gemmer på. Det er derfor en i høj grad produktiv foranstaltning, der her er tale om.

Under hensyn til det her anførte kan jeg på mit partis vegne anbefale begge lovforslagene til vedtagelse.

Fibiger: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Thestrup, ikke kan være tilstede i dag, skal jeg på mit partis vegne gøre et par bemærkninger om de to lovforslag, der her er til anden behandling.

Ved første behandling gav vi udtryk for ønsket om at få undersøgt, om der ikke kunne oprettes en kreditforening for fiskerne. Efter de oplysninger vi har fået i udvalget, viser det sig, at det vil kræve betydelige pengemidler at oprette en sådan kreditinstitution, og vi er derfor gået med til at tiltræde det lovforslag, hvorefter det be-